

PB Posten

Oktober 2017

REDAKSJONSKOMITÈ:

- Øyvind Schnell
- Olav Mariendal
- Arne Kristoffersen (Web. Ansv.)
- Håkon Rønnevig (ansv. red.)

Odd Fellow Ordenen
Gjøvik

Nytt Embedskollegium i Loge nr. 99 Petrus Beyer 2017-2019

Det nye EK for 2017 – 2019 er installert og endelig er vår nye OM Jan Erik Karlsen kommet i gang med de mange utfordringer som logen står overfor i tiden som kommer. Samtidig er det på sin plass å takke Eks OM Svein Frislie og hans mannskap for den innsatsen som er gjort i perioden som er gått. Vi slutter oss til en velkjent uttalelse: Takk for vel utført arbeid!

Utenom ny fungerende OM Bror Jan Erik Karlsen består det nye kollegiet av Bror UM, Øistein Nettum, Bror Sekretær Jørn Børresen, Bror CM Erik Kristoffersen og Bror Skattmester Helge Ødegård. Vi ønsker dem alle lykke til med to krevende og viktige år.

Nye medlemmer og nye brødre av vår loge

Loge nr. 99 Petrus Beyer ønsker tre nye brødre med opptak torsdag 28. September 2017 hjertelig velkommen. Fra venstre Bror Thorstein Nilsen, Bror Bjørn Haugen og Bror Tom Ove Malmin.

Stoffbank

Vi oppfordrer brødrene til å komme med aktuelt stoff til PB Posten.
Henv. til redaksjonskomiteen
v/Håkon Rønnevig, haa-roen@online.no

Kjære leser

Så er vi da endelig kommet i gang igjen, vil mange si. PB-Posten er på «vingene» - nå som en ren nettavis. Redaksjonskomiteen består av Arne Kristoffersen, Olav Mariendal, Øyvind Schnell og jeg, Håkon Rønnevig.

Vi skal gjøre PB-Posten til det den har vært, og til det den skal være : et samlingssted for de begivenhetene som skjer innad i logen, for innlegg av nøkkelpersoner i Loge nr. 99 Petrus Beyer, for samtale eller intervju med brødre vi bør lære å kjenne fra flere sider, sommerutflukter og juleavslutninger, mange bilder fra gradspasseringer, opptak av nye resipienter og juveltildeling, for hilsninger fra vår broderloge i Viborg, for tanker som fremkommer i ord eller dikt i tråd med vårt eget logeinnehold og innlegg som kan styrke vårt broderskap rundt våre budord og de tre lenkene : vennskap, kjærlighet og sannhet. Det første nummeret som her i oktober kommer ut vil først og fremst være en prøve på om vi rent teknisk får fram utgaven av PB-Posten på nett slik vi ønsker og det andre er at alle våre logebrødre må prøve muligheten å taste seg fram til avisa på PC eller andre kanaler.

De fleste i Logen har en email-adresse og vi søker å få til en avis som kommer fram som et vedlegg til mail selv om det finnes flere alternativer.

For redaksjonen er det viktig at vi får tilbakemelding på hvordan dette fungerer. Vi håper også at du som leser synes PB-Posten har betydning for deg som logebror. Det er noe som heter at det som er ute av syne også er ute av sinn. PB-Posten ønsker å vise seg fram og nå deg med sitt innhold nettopp for å holde tankene våre rundt det som er hovedformålet med logen : DEG og din personlige utvikling gjennom felleskapet vårt.

Vi skriver 2017 og i sannhet har vi i noen år vært svært opptatt av logens styrkelse og ekspansjon og rekruttering. Alle er enige om at dette er viktig for å overleve som loge og Orden. Likevel er det å håpe på at vi ikke glemmer å ha fokus på logens miljø og innhold. Først og fremst gjelder det oss som medlemmer å søke og ha et eierskap til den uformelle delen av vårt felleskap. Den gode dialogen mellom brødre utenfor møtesalen kan bety svært mye. Vi føler oss som del av flokken og merker at vi virkelig er et bindeledd i den sammenheng. En god og sammensatt møtekveld gir en logebror en god følelse på veg hjem på slike kvelder. Da møter vi mer enn gjerne så ofte vi kan.

Dette er også en side ved det å overleve som loge og Orden.

Håkon Rønnevig, redaktør

Hvem er våre nye brødre . . . ?

Etter dette opptaket er vi til sammen 89 brødre. Det er med stor glede vi inkluderer de tre nye brødrene i vårt broderfellesskap og logen håper at de alle blir et fremtidig aktivum i arbeidet med logens beste. På møtet 28/9 bemerker vi at fremmøte lå på 50 %.

Vi har i mange år hatt rundt 90 medlemmer. I perioder har antallet sunket vesentlig både som følge av naturlig frafall men også antall utmeldelser. Fremmøtet av brødre pendler mellom 45 og 55 prosent, noe som tilsier at vi på møtene bør legge betydelig vekt på å inkludere nye medlemmer etter at de er tatt opp i vår loge. Embedskollegiet må ta stort ansvar for å skape kvalitativt gode møter. Fadderne vil også ha et ansvar med å følge opp hvert enkelt ny medlem, både i forhold til fremmøte men også i forhold til logens innhold. PB-Posten ønsker våre nye brødre lykke til med logelivet, som betyr samhold, fellesskap og personlig utvikling i en Orden der de mest grunnleggende verdiene i vårt samfunn har sitt fundament.

Det ble en stilig seremoni da våre tre nye brødre ble tatt inn i logen. En kort presentasjon av dem alle tre ved festbordet i

etterkant fikk vi med oss. Thorstein Nilsen, 70 år er pensjonist men i mange år drevet innen el-bransjen. Han påpekte at han hadde ingen berettiget fot innenfor underholdningsbransjen, selv om hans sønn, Gustav Nilsen, har gjort sine hoser grønne i den retning. Fadder til Thorstein Nilsen er Svein Hellerud.

Bjørn Haugen, 62 år, fortalte at han i 40 år har vært engasjert i firmaet Lena Maskin, sist som admin.dir. Dette firmaet er gått over på andre eierhender, så i dag vil han som fri mann vie sin tid mer til familie. Loge nr. 99 Petrus Beyer er også en bra start på en ny fase i livet. Harald Bratberg er fadderren til Bjørn Haugen.

Tom Ove Malmin, 52 er fortsatt i yrkesmessig aktiv som driftsoperatør i Forsvarbygg på Lillehammer. Helge Kingswick er selv en ny bror og denne gang er han fadderren. Tom Ove fortalte at han bor på Biri, først som småbruker men etter hvert i bolig med mindre vedlikehold.

Håkon Rønnevig, redaktør

Overmester har ordet!

Fungerende OM 2017 – 2019 har i høst tiltrådt sitt viktige embede. Å arbeide i embedskollegiet er ikke ukjent for vår OM. Han bekledde utmerket logens fungerende UM tittel i de to foregående årene, og før den tid fungerte han i to år som CM. Logen har fått en Overmester som har mye å tilføre takket være sine unge krefter, noe vi tror lover bra for logens ekspansjon, vekst og innhold.

Kjære brødre!

Som nyinstallert OM i vår loge har jeg blitt spurt om å komme med noen betraktninger i PB-Posten.

Først vil jeg meddele at jeg er svært stolt av å være nyutnevnt Overmester for Loge nr. 99 Petrus Beyer – spesielt nå som vi har kommet gjennom de to første møtene med både en gradspassing og en innvielse. Jeg tror vi har fått et bra sammensatt Embedskollegium og at

vi nå for alvor kan ta fatt på det arbeidet som står foran oss. Vi er som nytt EK blitt gitt stor tillit og vi håper at vi oppnår å få til det som er tilliten verdig.

Det var med skrekkblandet fryd jeg sto og så utover salen første gang. Det følte som noe av det samme som de første gangene jeg fylte embedet som C.M.

For at vår loges indre liv skal være levedyktig er vi avhengig av å få innmeldelser fra nye brødre. Vi er også avhengig av å ta oss av nye brødre og følge opp brødre som har vært lenge borte fra møtene våre. Vi trenger ikke stille spørsmålene vi da sitter inne med men rett og slett ønske dem velkommen tilbake eller bare si : «fint å se deg her igjen».

Loge arbeidet handler mye om å lære seg å være tolerant overfor egne brødre, lære å akseptere seg selv og andre og leve sammen med sine medmennesker. Selv om vi på sett og vis er ulike er vi like mye verdt som mennesker. Det er et stort livsprosjekt å finne ut av hvordan vi skal leve våre liv. Vår egen Orden er et viktig møtested som bringer oss langt stykke på veg videre.

Jan Vincent Johannessen, forfatter og helsetopp har en gang påpekt betydningen av å fokusere på menneskets verdi. For å understreke dette skrev han : Gud lager ikke søppel.

Jeg må få takke dere alle for all den støtte som er gitt oss nyutnevnte embedskolleger. Likedan

en stor takk til dere som har vært aktører og til dere som kommer med konstruktive tilbakemeldinger. Jeg er sikker på at dette bidrar til at vi skal få til kvalitativt gode møter, noe som er en forutsetning for å skape og styrke godt logemiljø. Vi trenger samtlige brødre for at logen skal få til et godt og rikt indre liv.

Overmester med kollegiet ser fram til å møte dere – utenfor som innenfor logehuset i årene fremover.

Takk for at du er du.

I Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

***Jan Erik Karlsen
Loge nr. 99 Petrus Beyer
OM***

** Venner ligger som små lysende stuer langt borti fjellmørket.
Du kan ikke ta feil av dem.*

Kolbein Falkeid.

** Noen gir sine bekymringer svømmeundervisning i stedet for å drukne dem.*

Mark Twain

Kommende venneaften torsdag 26. oktober

Kjære brødre!

Også i denne høstterminen inviterer vi til Venneaften. Noen synes at det ikke er lenge siden forrige Venneaften, og det er riktig. Forrige gang var 27. april 2017. Blir det mye mas om stadig å skulle rekruttere nye brødre? Ja, det kan virke sånn. Men vi har jo en hensikt med det, vi gjør det ikke for å «plage» noen. Det er en balansekunst mellom å være en hyggelig pådriver uten å irritere sine brødre samtidig som alle må ta et ansvar for finne nye gjester å invitere med seg. Venneaften er en relativt ny ordning for å rekruttere nye brødre. Vi må dessverre innse at vårt medlemstall har vært synkende over flere år. Dette er en trend som vi ser i alle Odd Fellow loger. Tidligere hadde vi Informasjonsmøter hvor vi inviterte venner for å orientere dem om hva vi står for. Dette var et opplegg som virket noe «stivt» for mange av oss.

Nettopp av den grunn har Storlogen utarbeidet et helhetlig konsept som kalles Venneaften.

Informasjon om Ordenen står sentralt i arbeidet med å rekruttere. Samfunnet utvikler seg og holdninger og oppfatninger endres. Odd Fellow Ordenens verdier er tidløse. Disse verdier bør formidles i pakt med samtidens normer og preges i stor grad av åpenhet, inkludering og likeverd.

De tre viktigste endringene sammenlignet med tidligere Informasjonsmøter er:

- Venneaften gjennomføres som en helt vanlig logekveld, og ingen eksterne embedsmenn deltar i gjennomføringen.
- Det er logens OM og UM som orienterer om Ordenen, og orienteringen foregår i logesalen.

- Logens Embedskollegium avgjør om det skal inviteres med eller uten ledsager.

Hvem skal man invitere til Venneaften?

Man bør hele tiden ha i tanken at Ordenen trenger foryngelse, og at man dermed bør konsentrere rekrutteringen om aldersklassene under 60 år. Det vil naturligvis ikke si at man ikke kan finne gode kandidater over denne alderen. Men det er et faktum at yngre brødre som er yrkesaktive, har et langt større nettverk en oss eldre som har passert livets middagshøyde med god margin. Det er ingen aldersgrense for nye brødre, eldre som yngre er hjertelig velkommen.

Noen spør også om hvordan man rent praktisk går frem når man skal invitere til Venneaften. Hvordan innlede en samtale med en potensiell ny bror? Hva skal/kan man opplyse om? Her er det vel ingen fasit, men vi har fått et innspill fra bror Arild Haugen om at det kanskje hadde vært en ide å ta opp dette temaet på et ettermøte. Kanskje en innledning av DSS og/eller Storrep. for deretter å slippe til andre? Kanskje gruppearbeid? Dette er et forslag som Embedskollegiet slutter seg til, og som vi vil komme tilbake til senere.

Erfaringene med Venneaften så langt er positive. De aller fleste logene har opplevd en større tilgang av nye brødre enn tidligere. Det samme har også vi. Men vi kan aldri «hvile på våre laurbær» og tro at nå har vi nok brødre. Dette er en kontinuerlig prosess. Vi, som alle andre, har frafall av brødre. Det kan være naturlig avgang, men også utmeldinger.

Venneaften er vårt viktigste virkemiddel til rekruttering av nye brødre. Rekruttering av nye brødre er essensiell. Uten nye brødre vil ikke vår loge kunne bestå! Det er dessverre realiteten. Derfor er det av største betydning at vi alle er aktive i rekrutteringsarbeidet.

Med broderlig hilsen i
Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Svein Frislie, Fung. Eks OM

Hva forteller Hans Børli oss?

Hans Børli dag 4. juni 2017 ved StoreBøren sjøen

I grenseområdene til Eidskog, Nes og Sør-Odal ligger hjemplassen til lyrikeren Hans Børli dit folk fra alle kanter samler seg rundt første søndag i juni. Dagen er regntung og grå men det forhindrer ikke folk i å møte opp.

I 1918 da Hans kom til verden var husmannsplassen vegløs og oppveksten besto av karrige kår, mye arbeid og slit i skauen og mange fotskritt til nærmeste tettsted. Dette er i stor grad med å forme Hans Børli sin diktning som var både tømmerhogger og dikter og er blitt en av våre mest kjente lyrikere i etterkrigstiden.

Skogens natur danner kulissene i mange av Børli sine dikt. I heimen eller i en krok av tømmerkoia kunne Hans sitte og lese eller skrive på et papir med en stubb av en blyant. Andre kunne sitte rundt bordet, spille kort eller annet, mens Hans fant å ville uttrykke sine tanker på papir.

Mange diktere henter sine bilder fra natur, enten Ibsen lar Peer Gynt rir over Gjendine-eggen eller Sigrid Undset beskriver Lavrandsdatter til hest over Rondane.

Børli gir mange bildeglimt i diktene sine hentet fra skogens egen mørke mystikk. Han har nærmest en hellig respekt for naturen. I diktet «Gudstjeneste» henter han følgende:

*Jeg sitter her i en kirke
av skogsduft og dogg en dag.
Linnea ringer til messe
med lydløse klokkeslag.
Og presten har intet ansikt
og prekenen har ingen ord.
Det hellige sakramentet
er angen av vårlig jord.
En løvsanger kvitrer fra redet,
en bille bestiger et strå.
Og dypt i den signende stillhet
hører jeg livshjertet slå.
Det finnes en tillit i verden
et lys over store og små.*

Slit adler mennesket heter det. Jeg tror også Hans Børli sitt liv som skogskar og oppvekst i trange kår ble formet i et slags adelskap. Holdning Hans Børli hadde til skogseiere og «øvrigheta» som ikke hadde kjent rimfrosken med øks i handa eller gravd snø i metervis med frostrøyken fra munn, var nok i opposisjon i mange sammenhenger. Bare ta diktet «Kompetanse»:

*Hvis du med et rette
dvelende ettertrykk kan si ord som
«vurderes», «konkret» og
«på det nåværende tidspunkt»
Samt seigdraga et ettertenksomt*

*«ææ...hh» eller «ææ ...øhh»
på strategiske steder i intetsigeriet
da er du full kapabel til
å slite en rikspolitikers taburett i
den norske regjering.*

Hans Børli sin diktning viser også hans trang til å se livet fra flere ståsteder og gjennom dikt konfrontere mennesker med seg selv i forhold til egen fremmedgjorthet. Les bare dette sitatet: «alle er vi ensomme, alle behøver vi hverandre, likevel er grensen mellom menneske og menneske alt for ofte lukket og stengt med rusten piggråd av mismot». Hans Børli er med dette ikke bare observant i forhold til andre, han ser også håp i diktet «Ett er nødvendig – her i denne vår vanskelige verden av husløse og heimville: Å TA BOLIG I SEG SELV. Gå inn i mørket og pusse sotet av lampen slik at mennesker på veiene kan skimte lys i dine bebodde øyne». For Hans Børli betrakter nerven i all livsskjebne på nært hold med sitatet: «I språket er det bare en bokstav som skiller mellom lykke og ulykke. I livet enda mindre».

I spenningsfeltet mellom trolsk natur, drømmer, blodslit, sorg og glede kan spørsmålet dukke opp om Hans Børli vendte seg til kirkens budskap.

Det gjorde han, men på sin måte i dette diktet:

*«Skulle jeg, mot formodning
bli salig
og komme inn i de saliges boliger.
Da skal jeg si til erkeengelen:
Jeg har sett noe som var hvitere
enn vingene dine, Gabriel.
Jeg har sett myrulla blømme
heime på jorda.
Fra: Myrulla på Lomtjønnyren*

Det er vanskelig å finne noen dikt som gir Hans Børli fullverdige karakter.

Ingen lyriker vil vel ønske at ett av diktene blir trukket fram som varemerke. Likevel er «Junikveld» blitt et slags symbol på Hans Børli sin folkekjære side, der «begge» sitter på trammen sammen en junikveld - utsikt mot Store Børen sjøen, og alt har dobbelt liv fordi de sanser det sammen – to liv ensomme hver for seg, men ved å flytte seg tett nærmere inn til hverandre forsvinner noe av ensomheten og smelter sammen til følelsen av felleskap – varme – og kanskje det viktigste av alt – kjærlighet.

Så avslutter jeg med sitatet: «Dagen er et brev som aldri kommer». Livet består av mange dager, og hver av disse lever vi etter forventninger som aldri blir innfridd. Derfor drømmer vi om det brevet som aldri kommer.

Det kan tenkes at ting snur seg, også forventninger, som også Hans Børli uttrykker det:

«Vi sliter for å leve, men før vi veit ordet av det lever vi for å slite»

Håkon Rønnevig, red.

Nye Storrepresentant: Tore Engen

Tidligere fungerende Eks. Overmester Tore Engen er vår nye fremste representant for Loge nr. 99 Petrus Beyer de neste to årene. Tore trenger ingen presentasjon for de fleste brødrene. I vår første utgave av PB-Postens nettavis har vår Storrepresentant noen tanker om kjernen i vårt logeaktivitet, nemlig fremmøtene til logen annenhver torsdag.

Utgangspunktet har vært en del utmeldelser av nye medlemmer de siste årene. Innspill til denne skjeve utviklingen har dels vært at møtene må gjøres mer «populære» og «kvalitativt attraktive», noe Storrepresentant Tore Engen har imøtegått med sitt innlegg.

Vi kan ikke gjenta det ofte nok – dette er en del av det pedagogiske opplegget i Ordenens indre liv: Å lage møtene med spill og rituelle handlinger så levende og presise som mulig.

Det er dette vi mener med at møtene må oppfylle høy kvalitet, slik at våre brødre har utbytte av møtenes pedagogiske innhold. At noen av tekstene kan virke unødvendig tunge og snirklete etter vår tids vokabular gir innholdet et mer tid-subegrenset preg i takt med Ordenens verdigrunnlag.

Vi kan ikke uten videre i arbeidet med vekst og ekspansjon av logen gå ut fra at alle nye kandidater til logens medlemskap passer inn i vår Orden. Forutsetningene er sammensatte som i all menneskelig sammenheng. På et visst alderstrinn i livet kan muligens livserfaring og livssyn bli formet til et ønske og et behov for å utvikle personligheten innen et felleskap der verdigrunnlaget er kjent. Mange er opptatt med jobb, friluftaktiviteter eller engasjement innen annet frivillig arbeid og samtidig befinner seg i en familiær situasjon som gjør det vanskelig å kaste seg ut i noe så krevende som et personlig utviklingsløp innen Odd Fellow Ordenen. Men de få nye recipienter som trer inn i vår møtesal skal vi ta godt hånd om for deres trivsel er nemlig vårt felles ansvar. 3 nye medlemmer er blitt tatt opp nå sist, noe som betyr at vi nå er 89 medlemmer av Loge Nr. 99 Petrus Beyer. Selv om frafall av nye medlemmer har vært stort i perioder har vi likevel ligget stabilt rundt 90 medlemmer i mange år.

Dette bekrefter at arbeidet med rekruttering er viktig. Nesten viktigere er det at vi holder møtene våre slik de fleste av oss forventer. Om vi legger Storrepresentantens ord i sitt innlegg på minne, skal vi sørge for å holde vårt gode miljø levende og høyt oppe i årene fremover.

I et samfunn der det meste ser ut til å være i endring, er det lett å tro at også våre møter må gjøres mer «populære» i nye medlemmer øyne. Dersom noe skulle trekkes fram er det et potensiale i våre ettermøter vi helst snakker om. Her er det gjennom årene vært holdt foredrag, konserter og innslag til beste for logen. I tillegg til brodermåltidene som er samlingssted for feiring av nye logebrødre og gradspasseringer, er det mulighet å fylle den knappe tida i etterkant med korte innlegg fra brødre over temaer eller kort og godt gi nye logebrødre en felles mulighet til kort å presentere seg.

Det er jo et tankekors det Erling Stordahl en gang uttrykte : «Vi vandrer alle i mørket. Noen fordi vi ikke ser med øynene, noen fordi vi ikke ser med tankene. De fleste av oss fordi vi ikke ser hverandre.»

Håkon Rønnevig, redaktør

PB – Posten i samtale med bror Gunnar Ramstad

Mjølkevegen 312 i Vardal er adressen til en av de aktive mjølkeprodusentene i Gjøvik. På båsene står 30 melkekyr ved siden av ammekuer og okser til fremføring.

Mjølstad Øvre ligger tett opp til Mjølstad Nedre og ikke mange steinkastene fra Grytbakken.

Navnet Mjølkevegen lever Gunnar Ramstad så absolutt opp til med sin fullverdige gardsdrift.

I år vil han også leve opp til Odd Fellow Ordenens idealer gjennom sitt nybakte medlemskap i logen vår. Det er noe vi alle setter pris på og støtter ham i.

Ved siden av garden på 330 da dyrket og 700 da skog spør vi i PB-Posten om hvem vår nye bror er. Han forteller at han er gift med Jorun og har 3 sønner, 26, 24 og 17 år. Jobben hans består av 7 timers fjøsstell hver dag hele året. I tillegg er det våronn, innhøsting og vedlikehold av til dels store bygninger. Det er ikke uvanlig med arbeidsdager på 10 – 12 timer når alle gjøremål skal utføres.

Vi skjønner at vi har en hardtarbeidende bonde som loge-bror blant oss, noe vi absolutt setter pris på. Likevel spør vi om det ikke kan bli for mye jobb, gardsdrift og landbruk, døgnet har bare 24 timer og logen kaller til møter annen hver torsdag ?

Gunnar svarer at fra mai til oktober er det ikke mye tid til andre ting. I vinterhalvåret prøver han å spenne på seg skiene for turer i Gjøvik-marka. De mange løypene innover Vardalsåsen ligger godt til rette for utflukter. At han meldte seg inn i Loge nr. 99 Petrus Beyer var heller ikke bare tilfeldigheter. Han sier at han har ønske og behov for å utvikle andre sider ved seg selv enn kun gjennom jobben

med gardsdriften. Slik sett oppfyller han ønsket sitt om å treffe mennesker fra et annet miljø enn landbruket.

Han trekker også fram sin interesse for gamle verdier, uten at det fremkommer hva disse består i annet enn måter å oppføre seg på som har blitt sjeldnere i dagens samfunn.

Gunnar nevner også den personlige utviklingen som følger av møtene og medlemskapet i vår Orden. Han forventer mest mulig personlig utbytte av møtene, noe som er et viktig hint til våre møteledere. Han sier også at han vil bidra med det som forventes av ham. Til det er det vel å svare med at møt så ofte du kan og bidra til det miljøet som er skapt av tidligere og nåværende medlemmer.

I samtalens løp er det tydelig at bror Gunnar Ramstad er opptatt av sine tre sønner som alle har valgt noe av samme retning, eldstemann er oppmålingsingeniør mens de to yngste er knyttet til Valle landbruksskole (Lena-Valle vdg) som elev og lærer. Gunnar har god avløser hjelp gjennom sine sønner, mens kona Jorun har kort veg langs Mjølkevegen bort til Grande skole.

Da er det på tide å spørre hvordan det er å være ekte vardøling. Til det svarer Gunnar at han har hatt oppveksten på Fetsund der hans far hadde gard som broren hans nå driver. Moren hans er fra Mjølstad Øvre i Vardal og med hans overtakelse kan vi si at det er slik noe av det gamle bondesamfunnet holdes i hevd. Vi takker for samtalen og ønsker vår nye bror lykke til med både logelivet og gardsdrift.

Håkon Rønnevig, red.

Noen tanker om fremmøte og utmeldelser av medlemmer

Når det gjelder brødre som møter lite og tilslutt melder seg ut av Ordenen, kommer det ofte spørsmål om en kan gjøre møtene mer attraktive og populære, - hva mener vi med populære? Vel da mener jeg vi må stoppe litt opp og tenke oss godt om.

Det ville være skjebnesvangert om vi hele tiden forsøker å modernisere våre logemøter, eks. Noen vil at møtene skal være slik, og noen sier slik vil jeg ikke ha det, kan vi ikke gjøre sånn osv.

Men vi må være klar over at Odd Fellow Ordenen er noe mer og annerledes enn en vanlig forening som kun har til hensikt å komme sammen for et hyggelig samvær i ny og ne.

Vi har forpliktet oss til å følge visse regler og ordninger i vårt medlemskap.

Når vi er kledd i vårt Gallaantrekk eller det vanlige logeantrekket, har det med vår identitet og egenart å gjøre. Det hadde vært stusselig å møte opp på logemøte i jeans og flanellskjorte. (Slik som det har blitt i USA)

Hensikten er åpenbar. Vi skal ha en felles form og et nivå med høy kvalitet.

La våre logemøter beholde sitt særpreg!

Det må ikke bli slik at brødrenes forståelse av ritualenes innhold ikke kommer frem.

Gjennom ritualene som er kjernen i Oddfellow-arbeidet skal vi først og fremst forsøke å lære oss selv å kjenne. Det sies jo til oss allerede ved vår inntreden i Ordenen at vi skal arbeide på vår egen utvikling som menneske.

Det er det som gir oss evnen til å forstå å motta og bevare de etiske inntrykk som Ordenen gir oss.

Og da er det viktig at vi arbeider ut fra riktige forutsetninger og målsetninger for så å legge opp til et godt logemøte.

Vi må gjøre logemøtene til det de er bestemt til å være, - nemlig vårt andre hjem og en skole for livet. Et sted hvor hver og en blir satt til arbeid etter beste evne.

Vi må få brødrene til å forstå hva vi vil gjennom våre tekster og ritualer.

Rekruttering må fortsatt ha høy prioritet, la oss fortsette med Venneaften.

Men la oss vokse langsomt og ha logemøter med høy kvalitet, da er jeg sikker på at fraværet av brødre også blir mindre.

Så vil jeg ønske Loge 99 PB lykke til med en ny periode med et godt indre logeliv

Hilsen i Vennskap, Kjærlighet og Vennskap

Tore Engen, Storrepresentant

Sommeravslutning i Loge Nr. 99 Petrus Beyer - Lørdag 27. mai

I varmt sommer vær startet turen med buss fra Gjøvik kirke med logefolk i et antall av godt under en busslast bestående av brødre med sine respektive fra Voluntas og vår egen loge.

Reisen gikk over Lygnaseter og ned mot de brede bygder over Hadeland, over til Jevnaker og første stopp var Kistefoss Bruk. En spennende omvisning i et lenge nedlagt tresliperi med lange tradisjoner ble gjort til et svært verdifullt tilbakeblikk takket være en kunnskapsrik guide. Vi fikk innsyn i hvordan produksjon av tremasse til eksport i Europa ble utført før 1900-skiftet og hvordan arbeidsforhold og livskvalitet var på den tiden. Det er alltid spennende og lærerikt å få servert levende historie og samtidig se og sammenlikne forholdene med vår egen tid. Da skjønner vi at

mye levd liv er brakt opp i historiekista og at menneskene for 120 år siden klarte seg rimelig bra med de til dels fattige forutsetningene de hadde. At Kistefoss Bruk byr på kunstinstallasjoner av høyt internasjonalt format er et sikkert også trekkplaster utenom de mørke produksjonslokalene og gamle mursteins bygninger. På stedet ligger også boliger som en gang huset arbeidsfolket. Det var nærmest et lite samfunn som var samlet langs den strie elva.

Det å være sammen med likesinnede i slike omgivelser som Kistefoss byr på styrker viktige deler av samholdet i vår loge og gir muligheter til å bli bedre kjent utover logens knappe etter-møter hver 14. dag.

Bussturen gikk videre til Hadeland Glassverk der fabrikkutsalget innbød til høye rabatter på glasstøy og diverse

andre artikler. Noen fikk kjøpt seg flere velfortjente glass med noe å drikke i på en varm dag ved Randsfjordens bredder.

Her gikk selvfølgelig praten rundt nye og gamle vitser og etter hvert rundt logens styrkelse og ekspansjon . Dette er vi nok opptatt av i en tid da brytningene i samfunnet ellers er store. Det høres dramatisk ut å si at logens fremtid ligger utsatt til på huggestabben. I noen grad skaper det en og annen bekymringsrynke hos mange av våre brødre. Likevel - det er dette vi kaller for utfordringer, på samme måte som et nedlagt tresliperi har møtt utviklingen men kanskje ikke gjort nok for å tilpasse seg en ny fremtid. Det kan også betegnes gjennom et gammelt glassverk som har sett utfordringene komme og har opprettholdt sin levedyktighet.

Etter en kort tids shoppingrunde og andre runder rundt kafebord startet vår utmerkede sjåfør og gode bror Arild Haugen opp «diligensen» og førte oss opp til spisestedet Oldemors Karjol. Her ventet for drink ute i friluft før vår «eldgamle slektning» ønsket oss velkommen til bords innendørs. Menyen besto av ishavsrøye og karamellpud- ding til dessert. Forventningene var store etter som TV- Hellstrøm hadde gjort sine hoser grønne på kjøkkenet noen tid tilbake. Dessverre så det ut til at kunnskaper ikke varer evig. Etter hvert tok vi til med siste etappe.

Etter som vi nærmet oss Gjøvik må det også nevnes at vår daværende fungerende UM Jan Erik Karlsen med sine ut- valgte hadde gjort en grundig jobb og stemningen ble god også etter at vi ble servert lompe med snadder og valgfritt hvitvin eller mozell under turen.

Vi bringer vår takk også til Arild Haugen som på trygg og sikker vis avsluttet en flott dagsutflukt på en lenge et- terlengt norsk varm sommerdag med det beste som er: en hel dag med logebrødre delt med respektive, historie, reise og god mat.

Vi har gjennom de seinere åra hatt flere spennende og læringsrike utflukter der stedets historie og vårt sosiale felleskap smelter sammen til en reise ut i det blå, ofte i flott vårvær. Jeg nevner i fleng: Aulestad, Dale-Gudbrand, Fønhus. Bagn med krigsbe- givenheter og Farmen gården. Jeg ser fram til mange slike turer i mitt eget logeliv. Stor takk til dere som har stått for planlegging og gjennomføring.

Håkon Rønnevig, red.

